

Резюме

Пальчик М. Л. Межправительственные комиссии – элемент международного институционального механизма реализации двусторонних торговых договоров Украины.

В статье даётся характеристика деятельности межправительственных комиссий по торговому и экономическому сотрудничеству как элемента институционального механизма реализации международных двусторонних торговых договоров Украины.

Ключевые слова: межправительственные комиссии, двусторонние торговые соглашения Украины, международный институциональный механизм реализации международных договоров.

Summary

Palchyk M. Intergovernmental panels are an international institutional mechanism of Ukraine bilateral trade agreements implementation.

The article is attempted to determine the intergovernmental commissions' activities on trade and economic cooperation as part of an institutional mechanism of bilateral trade agreements implementation.

Key words: Intergovernmental panels, bilateral trade agreements, international institutional mechanism of international treaties implementation.

Отримано 19.06.2014

УДК 341.162

С. О. РОДИНА

Світлана Олексіївна Родіна, аспірант Інституту держави і права ім. В. М. Корецького НАН України

**УГОДА МІЖ ОРГАНІЗАЦІЄЮ ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ
ТА ВСЕСВІТНЬОЮ ОРГАНІЗАЦІЄЮ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я 1948 Р.
(ХАРАКТЕР ВЗАЄМОДІЇ)**

Співробітництво у сфері охорони здоров'я на універсальному рівні є головною передумовою для організації та координації діяльності держав щодо боротьби із загрозою здоров'ю, яка постає перед світовою спільнотою. Після Другої світової війни новоутворені міжнародні організації мали основною метою подолання її наслідків і вирішення спровокованих нею проблем, в тому числі у сфері охорони здоров'я. У ст. 55 Статуту ООН Організація зобов'язалась: «сприяти міжнародній співпраці у сфері охорони здоров'я...» заради «...стабільності і благополуччя, необхідних для мирних і дружніх відносин між націями...». Ця ж стаття покладає виконання таких функцій на Генеральну Асамблею ООН (далі – ГА ООН) та під її керівництвом на Економічну і соціальну раду (далі – ЕКОСОП).

Виходячи з резолюції ЕКОСОП від 17 вересня 1946 р.¹, в якій Рада затвердила Статут Всесвітньої організації охорони здоров'я (далі – ВООЗ) та утворила Тимчасову комісію з охорони здоров'я для роботи над створенням цієї Організації, ГА ООН рекомендувала всім членам ООН ратифікувати його². У результаті 7 квітня 1948 р. Статут ВООЗ набув чинності, і цей день відзначається як Всесвітній день здоров'я.

У ст. 69 Статуту ВООЗ зазначається, що Організація вступає у взаємовідносини з ООН в якості спеціалізованої установи відповідно до п. 1 ст. 57 Статуту ООН, а саме: «спеціалізовані установи, створені міжурядовими угодами й наділені широкою міжнародною, визначеною в їхніх установчих актах, відповідальністю в галузі економічній, соціальній, культурній, освіти, охорони здоров'я та інших подібних, будуть поставлені у зв'язок з Організацією Об'єднаних Націй відповідно до положень статті 63». Отже, спеціалізовані установи ООН характеризуються: 1) міжурядовим характером угод про їх створення; 2) широкою міжнародною відповідальністю у межах їх установчих актів; 3) здійсненням співробітництва в спеціальних галузях (економічній, соціальній, культурній, гуманітарній, охорони здоров'я та ін.); 4) зв'язком з ООН. Існування сукупності цих ознак і надає міжнародній організації правовий статус спеціалізованої установи ООН³. У випадку ВООЗ усі зазначені умови були виконані, зокрема, на момент затвердження ГА ООН Угоди між ООН і Організацією⁴ (далі – Угода), Статут ВООЗ було прийнято 26 державами (сьогодні їх кількість сягає 194)⁵; Статут ВООЗ передбачає, що вона здійснює свою діяльність в якості керуючого та координуючого органу у сфері міжнародної охорони здоров'я (п. а ст. 2) та несе відповідальність за покладені на неї обов'язки, відповідно до укладених нею конвенцій, угод та правил (п.к ст. 2); ВООЗ у межах компетенції співробітничает з ООН, іншими спеціалізованими установами, урядовими органами, професійними групами та іншими організаціями, співробітництво з якими вважатиметься бажаним для досягнення поставлених перед Організацією завдань (п. б ст. 2; Глава XVI Статуту ВООЗ). У ст. I Угоди закріплюється найголовніше положення, яке надає правові підстави для діяльності ВООЗ в якості спеціалізованої установи ООН,

зокрема визнання її з боку останньої в цьому статусі: «Організація Об'єднаних Націй визнає Всесвітню організацію охорони здоров'я спеціалізованою установою, відповідальною за проведення таких заходів, які відповідно до Статуту Всесвітньої організації охорони здоров'я виявилися б придатними для досягнення викладених у цьому Статуті цілей».

Згідно зі ст. 63 Статуту ООН повноваження щодо визначення умов, відповідно до яких зазначені вище установи будуть поставлені у зв'язок з ООН, покладаються на ЕКОСОР, яка розробила основні підходи до укладання таких угод, а саме: 1) встановлення взаємного представництва; 2) обмін інформацією та документами; 3) створення координаційної комісії ЕКОСОР; 4) надання рекомендацій спеціалізованим установам; 5) підготовка доповідей; 6) рішення Ради Безпеки; 7) рішення Ради опіки; 8) проведення консультацій; 9) запити з боку Міжнародного Суду ООН (далі – МС ООН) про надання консультативних висновків та тлумачення установчих документів і відповідних конвенцій; 10) регулювання бюджетних та фінансових взаємозв'язків; 11) здійснення спільної діяльності; 12) розробка пропозицій щодо діяльності порядку денного; 13) визначення правил процедури; 14) організація створення спільної фінансової служби; 15) визначення правил щодо персоналу; 16) встановлення привілеїв та імунітетів; 17) створення Адміністративного трибуналу; 18) організація технічної служби; 19) організація Центральної статистичної служби; 20) вирішення місця перебування штаб-квартир⁶. Більшість із цих пунктів знайшла віддзеркалення в положеннях даної Угоди, яка складається зі вступу та 22 статей, що встановлюють взаємні права та обов'язки між ООН і ВООЗ.

Відповідно до ст. II Угоди, представники ООН мають право бути присутніми на засіданнях головних органів ВООЗ, насамперед, Всесвітньої асамблеї охорони здоров'я (далі – ВАОЗ) та Виконавчого й інших комітетів Організації; брати участь у всіх зборах, скликаних ВООЗ, та без права голосу брати участь в дебатах цих органів (п. 1). Представники ВООЗ запрошуються бути присутнім на засіданнях ЕКОСОР і її комісій та комітетів і брати участь без права голосу в обговоренні цими органами пунктів порядку денного, що належать до питань охорони здоров'я (п. 2). Також представники ВООЗ в якості консультантів з питань, що входять в їх компетенцію, можуть бути присутніми на засіданнях ГА ООН (п. 3), на засіданнях її головних комітетів і брати участь без права голосу в цих дискусіях (п. 4). Крім того, представники ВООЗ можуть брати участь у засіданнях Ради з опіки та брати участь без права голосу в обговоренні пунктів порядку денного з питань, що входять до компетенції ВООЗ (п. 5).

Відповідно до Статуту ООН Організація має право надавати своїм спеціалізованим установам рекомендації з питань узгодження політики та діяльності (ст. 58). У ньому також встановлюються повноваження ЕКОСОР давати рекомендації ГА ООН, державам-членам, заінтересованим спеціалізованим установам з питань економічної, соціальної, культури, освіти, охорони здоров'я (п. 1 ст. 62), а також з метою заохочення поваги та дотримання прав людини та основних свобод для всіх (п. 2 ст. 62). КУОСОР має повноваження погоджувати діяльність спеціалізованих установ на основі надання їм рекомендацій, а також рекомендацій ГА ООН та державам-членам ООН (п. 2 ст. 63).

Відповідно до Угоди, на прохання ООН, ВООЗ проводить консультації, своєчасно звітуючи про вжиті нею заходи, або її членами для проведення в життя зазначених рекомендацій (ч. 2 ст. IV). В Угоді підтверджується твердий намір співпрацювати у проведенні всіх подальших заходів, які можуть знадобитися для повного узгодження діяльності спеціалізованих установ та з ООН. Зокрема, ВООЗ зобов'язується брати участь і співробітничати в роботі будь-якого органу або органів, які можуть бути створені ЕКОСОР для полегшення цієї узгодженості, а також, які можуть надавати інформацію, що може знадобитися для досягнення цієї мети (ч. 3 ст. IV). Як приклад такої взаємодії між ЕКОСОР та ВООЗ можна навести резолюцію ЕКОСОР від 30 липня 1998 р.⁷, що стосується співробітництва у боротьбі з малярією (відповідь ВООЗ на резолюцію є фактичною її доповіддю про виконання згідно з партнерством з ЕКОСОР програми «Повернути назад малярію»⁸).

Виходячи з практики надання рекомендацій ООН та ВООЗ, В. С. Михайлов зазначає, що остання має: а) в найкоротші строки передавати рекомендації своїм органам; б) проводити на вимогу ООН консультації з нею на предмет самих рекомендацій; в) вчасно доповідати ООН про заходи, вжиті ВООЗ або її державами-членами, щодо втілення у життя рекомендацій; г) у разі їх невиконання звітувати про це⁹.

Як відомо, резолюції ГА ООН насамперед є політичними актами, що носять рекомендаційний характер, і тому прямої юридичної сили для ВООЗ вони не становлять. Наприклад, резолюція ГА ООН, в якій пропонується ВООЗ у співпраці з регіональними комісіями ООН виконувати в рамках системи ООН функції координатора з питань безпеки дорожнього руху¹⁰ (у відповідь ВООЗ вжила ряд заходів щодо виконання положень, передбачених в цій резолюції¹¹).

Відповідно до Угоди, обмін інформацією і документами між організаціями, як одну з її форм співробітництва ООН з ВООЗ, можна класифікувати наступним чином: обмін між ВООЗ і ООН здійснюється максимально повно й невідкладно, який, у свою чергу, можна згрупувати таким чином: а) обмін з дотриманням заходів для забезпечення секретності конфіденційних матеріалів, враховуючи принцип розповсюдження попереджувальної інформації, за яким діє ВООЗ. Серед таких документів можуть бути певні статистичні дані та/або дослідження, які знаходяться на стадії розробки. Це може бути як статистика за певний проміжок часу самогубств в конкретному регіоні, так і дослідження чисельності населення в цілому; б) надання періодичних доповідей щодо діяльності ВООЗ, наприклад, статистичні доповіді в різних галузях відповідно до компетенції Організації (наприклад, доповідь Генерального директора щодо статистичних даних¹²) та доповіді ВООЗ про стан охорони здоров'я в світі, які подаються щорічно з 2002 р. (п. а ст. V); в) виконання ВООЗ запитів ООН

щодо подання спеціальних доповідей та досліджень (п. b ст. V) (наприклад, доповідь про стан здоров'я в світі «Наукові дослідження в цілях досягнення загального охоплення населення медичними послугами» 2013 р.¹³).

Між ВООЗ і Радою Безпеки ООН (ст. VI) та Радою Опіки ООН (ст. VII) здійснюється обмін інформацією, сприяючи їх діяльності з урахуванням специфіки кожної. У 1994 р. Рада Опіки призупинила свою роботу із застереженням, що відновить її у разі необхідності¹⁴.

Відповідно до ст. X даної Угоди ВООЗ зобов'язалася надавати МС ООН інформацію, що стосується справ, які розглядаються Судом, а згідно зі ст. 34 його Статуту Організація може надавати Суду подібну інформацію з власної ініціативи. У цій статті також передбачено, коли у справі, що її розглядає Суд, йому належить давати тлумачення установчому документу якої-небудь міжнародної організації або міжнародної конвенції, укладеної на підставі такого документа. Згідно з Угодою ВООЗ наділяється правом звернення до МС ООН, а також від її імені в органи цієї Організації, а саме: Всесвітню Асамблею охорони здоров'я та Виконавчий комітет. Вони можуть звертатися за консультативними висновками з будь-якого юридичного питання, що виникло в межах компетенції Організації¹⁵, за винятком питань, які стосуються її взаємодії з ООН та іншими спеціалізованими установами (п. 2 ст. X). Наприклад, консультативний висновок МС ООН від 20 грудня 1980 р. «Тлумачення Угоди між ВООЗ та Єгиптом 1951 р.», що стосується переміщення регіонального представництва Організації з Єгипту¹⁶ та рішення у справі Завіде проти ВООЗ щодо нещасних випадків працівників Організації при виконанні ними своїх службових обов'язків 2003 року¹⁷.

Відповідно до Угоди між ВООЗ і ООН 1948 р. вони взяли на себе спільні зобов'язання з певних сфер співробітництва. Зокрема, була досягнута домовленість створити уніфіковану систему міжнародної цивільної служби для уникнення відмінностей в умовах і оплаті праці та конкуренції при підборі персоналу (ст. XII Угоди). На виконання даного положення ВООЗ прийняла «Положення про персонал Всесвітньої організації охорони здоров'я»¹⁸, в якому врахувала всі зазначені вище вимоги Угоди.

ООН і ВООЗ узгодили свої дії щодо створення статистичної служби для усунення дублювання їх роботи і для найбільш плідного використання технічного персоналу у сфері збору, аналізу, публікації та розповсюдження статистичної інформації (п. 1 ст. XIII). При цьому ВООЗ визнає ООН центральною установою із зазначених видів діяльності, а остання, у свою чергу, визнає її належною установою із зазначених вище видів діяльності та в своїй спеціальній сфері, що не обмежує права ООН займатися статистичною роботою в цій же сфері (п. 2–3). В Угоді також зазначається, що ООН, проводячи консультації зі спеціалізованими установами, розробляє адміністративні правила і процедури, за допомогою яких може бути здійснено плідну співпрацю в галузі статистики між нею та спеціалізованими установами, що встановили з нею офіційні відносини (п. 4). Крім того, досягнуто домовленість щодо створення центру статистичної інформації, призначеного для загального користування. Це передбачає, що всі дані, які надходять до ВООЗ, мають бути, в міру можливості, надані в розпорядження ООН (п. 6).

Також ООН і ВООЗ з метою досягнення адміністративної й технічної одноманітності і найбільш продуктивного використання персоналу та коштів (ст. XIV Угоди) зобов'язалися радитися один з одним щодо заснування та використання загальних адміністративних і технічних служб на додаток до тих, які вже передбачені в Угоді (ч. 1, 2), а також встановити певний порядок реєстрації та зберігання офіційних документів (ч. 3). З часів укладення даної Угоди ведеться робота з розробки додаткової угоди про взаємну координацію з ВООЗ як спеціалізованої установи, яка має врахувати попередній досвід цієї координації і з цією метою має бути розроблена додаткова угода між ООН і ВООЗ. До моменту її укладення фінансові зв'язки між організаціями здійснюються шляхом: проведення відповідних консультацій між Генеральним секретарем ООН і Генеральним директором Організації складання бюджету ВООЗ (ч. 3 п. а); надання щорічно ООН проекту бюджету ВООЗ одночасно з поданням своїм державам-членам для розгляду ГА ООН, яка, у свою чергу, може вносити свої рекомендації з будь-якого питання (ч. 3 п. б); надання представникам ВООЗ права брати участь без права голосу в дебатах ГА ООН або будь-якого її комітету у всіх випадках, коли розглядається бюджет ВООЗ або загальні питання адміністративного чи фінансового характеру, які її стосуються (ч. 3 п. с); збору внесків від тих членів ВООЗ, які є державами – членами ООН, (з пропозицією внести дане положення до додаткової угоди) (ч. 3 п. d); ООН як за власною ініціативою, так і за пропозицією ВООЗ здійснює вивчення інших фінансових та бюджетних питань, що становлять інтерес для останньої та інших спеціалізованих установ, для забезпечення одноманітності в подібних питаннях (ч. 3 п. e); ВООЗ зобов'язується дотримуватися в міру можливості однакової практики і форм, рекомендованих ООН (ч. 3 п. f).

У бюджетно-фінансовій сфері ООН і ВООЗ визнали необхідність вирішення питання щодо включення бюджету ВООЗ в загальний бюджет ООН, для чого всі заходи такого роду визначаються додатковою угодою (п. 2 ст. XV).

У випадку, якщо ВООЗ потребуватиме додаткові кошти на підготовку доповідей, проведення досліджень для ООН або надання їй іншого сприяння, ООН і ВООЗ проводять відповідні консультації (п. 1 ст. XVI) для визначення справедливих умов та рішень з метою покриття витрат по центральних, адміністративних технічних або фінансових служб або інших спеціальних видів сприяння ООН (п. 1, 2 ст. XVI).

У ст. XIVIV годи закріплюється право посадових осіб ВООЗ користуватися пропусками ООН, додаткову угоду про що уклали Генеральний секретар ООН і Генеральний директор ВООЗ, яка була схвалена ГА ООН разом зі схваленням даної Угоди¹⁹.

Після підписання даної Угоди практика ВООЗ була спрямована на підписання угод про співробітництво з рядом спеціалізованих установ ООН, а саме: Організацією Об'єднаних Націй з питань освіти, науки і куль-

тури (далі – ЮНЕСКО) 1948 р.; Міжнародною організацією праці (далі – МОП) 1948 р.; Продовольчою та сільськогосподарською організацією ООН (далі – ФАО) 1948 р.; Всесвітньою метеорологічною організацією (далі – ВМО) 1952 р.); Міжнародним фондом сільськогосподарського розвитку (далі – МФСР) 1980 р.; Організацією Об'єднаних Націй з промислового розвитку (далі – ЮНІДО) 1989 р.; Всесвітнім поштовим союзом (далі – ВПС) 1999 року. Хоча Міжнародне агентство з атомної енергії (далі – МАГАТЕ) не є спеціалізованою установою ООН, однак із нею ВООЗ уклала Угоду (1959 р.)²⁰. Крім того, ВООЗ має статус спостерігача в комітетах з санітарних та фітосанітарних норм і з технічних бар'єрів у торгівлі Світової організації торгівлі²¹.

Зазначені угоди встановлюють взаємозаінтересований координуючий зв'язок між собою та передбачають низку положень, які запобігають дублюванню в їх діяльності. Наприклад, у п. 2 ст. I Угоди про співробітництво між ВООЗ та ЮНЕСКО²² остання визнає за ВООЗ основну відповідальність щодо заохочення дослідницької роботи, освіти та організації наукової діяльності в галузі охорони здоров'я та медицини без обмеження її права займатись питаннями зв'язку теоретичних і прикладних наук у всіх галузях, включаючи науки з охорони здоров'я. Відповідно до Угоди обидві організації здійснюють свою діяльність в рамках загальних заходів ООН, спрямованих на: 1) забезпечення взаємного представництва (ст. II); 2) надання взаємних пропозицій щодо порядку денного (ст. III); 3) здійснення обміну інформацією (ст. V) і обміну у сфері статистики (ст. VII); та здійснення співробітництва в кадрових питаннях (ст. VI).

Водночас ст. IV згаданої Угоди відображає специфіку практичної співпраці ВООЗ і ЮНЕСКО, передбачаючи можливість створення ними об'єднаних комітетів (ст. IV), в яких розглядаються питання, що являють собою загальний інтерес (п. 1). До їх складу входять представники держав-членів, кількість яких обговорюється обома організаціями (п. 2). ООН направляє свого представника на засідання будь-якого з цих об'єднаних комітетів, а якщо це виявиться бажаним, комітет може також запросити й інші спеціалізовані установи ООН направити представників на його засідання (п. 3). Доповіді таких комітетів передаються Генеральним директорам кожної зі спеціалізованих установ для представлення їх на розгляд належного органу або органів обох організацій. При цьому примірник такої доповіді направляється Генеральному секретарю ООН до відома ЕКОСОП (п. 4). Об'єднані комітети встановлюють свою власну процедуру (п. 5), а їх технічне обслуговування забезпечується за угодою між генеральними директорами обох організацій або між їх представниками (п. 6).

Утворення подібних об'єднаних комітетів передбачено також в угодах ВООЗ з ЮНІДО (ст. 6) та ФАО. У випадку останньої на аналогічних умовах передбачено й створення об'єднаних місій (ст.ст. III, IV) для розгляду будь-якого питання, що становить спільний інтерес для обох міжнародних структур. Зазначені об'єднані органи діють на підставі самостійно прийнятого регламенту.

Головний висновок проведеного дослідження полягає у тому, що співробітництво між ООН і ВОЗ та іншими спеціалізованими установами здійснюється на основі координаційних зв'язків, що віддзеркалюють взаємну заінтересованість у співпраці; вони здійснюються відповідно до положень Статуту ООН і положень установчих актів спеціалізованих установ ООН, включаючи Статут ВООЗ, резолюцій ГА ООН та ЕКОСОП. Також необхідно виділити координаційну співпрацю МС ООН з ВООЗ у сфері надання інформації щодо справ, які розглядаються в Суді, та з питань тлумачення установчих документів спеціалізованих установ ООН, а також конвенцій в їх рамках. Основні положення Угоди між ООН і ВООЗ 1948 р. наповнюються і розвиваються практикою їх взаємодії, що також має важливе значення для пристосування їх діяльності до змін, що постійно відбуваються в міжнародних відносинах і міжнародному праві.

¹ Резолюція E/130/Rev.2 ЕКОСОП // Всемирная организация здравоохранения від 17.09.1946 р. (повний текст) // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://daccess-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/NR0/751/64/IMG/NR075164.pdf?OpenElement>

² Резолюція A/RES/61 (I) Генеральної Асамблеї ООН // Создание Всемирной организации здравоохранения від 14 грудня 1946 р. // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://daccess-dds-ny.un.org/doc/RESOLUTION/GEN/NR0/035/18/IMG/NR003518.pdf?OpenElement>

³ Вільчак Я. М. Поняття та класифікація спеціалізованих економічних установ системи ООН / Вільчак Я. М. // Університетські наукові записки // Міжнародне право. – 2006. – № 1 (17). – С. 266–272 с. – С. 267.

⁴ Резолюція A/348/RES 124 (II) Генеральної Асамблеї ООН від 15 листопада 1947 р. // Соглашения со специализированными учреждениями [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://daccess-dds-ny.un.org/doc/RESOLUTION/GEN/NR0/039/85/IMG/NR003985.pdf?OpenElement>

⁵ Одночасно із затвердженням Угоди між ООН та ВООЗ, ГА затвердила аналогічні Угоди з Всесвітнім поштовим союзом (A/347); Міжнародним союзом електрозв'язку (A/370 та A/370/Add.1); Міжнародним банком реконструкції та розвитку та з Міжнародним валютним фондом (A/349).

⁶ Михайлов В. С. Вопросы государства и права / Михайлов В. С. // Ученые записки. – Т. 31 ч. 2. – Владивосток, 1969. – С. 84–85.

⁷ Резолюція 1998/36 ЕКОСОП від 30 липня 1998 р. // Малярия и диарейные заболевания, в частности холера [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.un.org/ru/ecosoc/docs/1998/r1998-36.pdf>

⁸ Резолюція A53/14 ВООЗ від 22 березня 2000 р. / Глобальная стратегия для профилактики и борьбы с неинфекционными болезнями [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://apps.who.int/gb/archive/pdf_files/WHA53/ra14.pdf

⁹ Михайлов В. С. История международного здравоохранительного права: Монография. Владивосток: издательство Дальневосточного университета. – 1984. – № 9-1. – С. 36. – С. 188.

¹⁰ Резолюція A/RES/58/289 Генеральної Асамблеї ООН від 11 травня 2004 р. Повышение безопасности дорожного движения во всем мире [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://daccess-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/N03/511/88/PDF/N0351188.pdf?OpenElement>

¹¹ Резолюція WHA27.59 ВООЗ от 23 травня 1974 р. // Предупреждение несчастных случаев на автотранспорте [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://apps.who.int/iris/bitstream/10665/100753/1/WHA27.59_rus.pdf та Резолюція WHA57.10 ВООЗ від 22 травня 2004 р. // Дорожная безопасность и здоровье [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://apps.who.int/gb/ebwha/pdf_files/WHA57/A57_R10-en.pdf

¹² ЕКОСОП / Статистическая комиссия / 44 сессия. 26 февраля – 1 марта 2013 года [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://unstats.un.org/unsd/statcom/doc13/2013-12-HealthStats-R.pdf>

¹³ Доклад о состоянии здоровья в мире / Научные исследования в целях достижения всеобщего охвата населения медицинскими услугами – С. 186 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://apps.who.int/iris/bitstream/10665/85761/1/9789240690868_rus.pdf

¹⁴ Денисов В. Н. Резолюції Генеральної Асамблеї ООН / Денисов В. Н. // Юридична енциклопедія. – Т. 5. – 2013. – С. 273–274. – С. 733.

¹⁵ «Толкование соглашения между ВОЗ и Египтом 25 марта 1951 года». Консультативное заключение Международного Суда ООН от 20 декабря 1980 года // Краткое изложение решений, консультативных заключений и постановлений Международного Суда 1948–1991. ООН. Нью-Йорк. 1993. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.icj-cij.org/homepage/ru/files/sum_1948-1991.pdf

¹⁶ Юридический ежегодник ООНST/LEG/SER.C/41. – Нью-Йорк. – 2009 г. – С. 576–578. – С. 752 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.un.org/ru/publications/pdfs/juridical_yearbook_2003.pdf

¹⁷ Резолюция WHA 4.51 ВООЗ від 28 травня 1959 р. / Положение о персонале Всемирной организации здравоохранения // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/995_404

¹⁸ Резолюция A/348/Add.2 Генеральної Асамблеї ООН від 15.11.1947 р. // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://daccess-dds-ny.un.org/doc/RESOLUTION/GEN/NR0/039/85/IMG/NR003985.pdf?OpenElement>

¹⁹ МАГАТЕ посідає особливе місце в системі органів ООН, заснована у 1955 р., за угодою з ООН 1956 р. МАГАТЕ виконує функції спеціалізованої установи ООН.

²⁰ Херувімова Т., Половець І. Трансформація права особи на захист здоров'я в аспекті захисту інтелектуальної власності відповідно до права СОТ // Юстиніан. – 2010 – № 6 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.justinian.com.ua/article.php?id=3538>

²¹ Соглашение между Организацией Объединенных Наций по вопросам образования, науки и культуры и Всемирной Организацией здравоохранения от 17 июля 1948 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/995_407

Резюме

Родина С. О. Угода між Організацією Об'єднаних Націй та Всесвітньою організацією охорони здоров'я 1948 р. (характер взаємодії).

У статті досліджується Угода між ООН і ВОЗ та іншими спеціалізованими установами на основі координаційних зв'язків, що віддзеркалюють взаємну зацікавленість у співпраці та обмін інформацією і документами між ООН з ВООЗ як одна з форм співробітництва організацій; розглядається координаційна співпраця МС ООН з ВООЗ; висвітлюється практика співпраці ВООЗ з іншими спеціалізованими установами ООН.

Ключові слова: форма співробітництва ООН з ВООЗ, Статут ООН, Статут ВООЗ, право міжнародних організацій.

Резюме

Родина С. А. Соглашение между Организацией Объединенных Наций и Всемирной организацией здравоохранения 1948 г. (характер взаимодействия).

В статье исследуется Соглашение между ООН и ВОЗ, а также другими специализированными учреждениями на основании координационных связей, которые отражают взаимную заинтересованность во взаимном сотрудничестве; анализируется обмен информацией и документами между ООН и ВОЗ как одна из форм сотрудничества организаций; освещается также практика сотрудничества ВОЗ с другими специализированными учреждениями ООН.

Ключевые слова: форма сотрудничества ООН с ВОЗ, Устав ООН, Устав ВОЗ, право международных организаций.

Summary

Rodina N. The Agreement between the United Nations and the World Health Organization in 1948 (character interactions).

The paper examines the agreement between the UN and WHO and other specialized agencies on the basis of coordination bonds, reflecting their mutual interest in mutual cooperation and exchange of information and documents between the UN, WHO, as a form of cooperation organizations; MS is considered coordinating cooperation with UN and WHO; and highlights the practice of collaboration of WHO with other UN specialized agencies.

Key words: form of cooperation the UN with WHO, The UN Charter, the WHO Statute, Law of International organizations.

Отримано 23.06.2014